सर्गः १३ तत्रेश्वरेण जगतां प्रलयादिवोर्वीं वर्षात्ययेन रुचमभ्रघनादिवेन्दोः। रामेण मैथिलसुतां दशकण्ठकृच्छ्रात्प्रत्युद्धृतां धृतिमतीं भरतो ववन्दे ॥७७॥ लङ्केश्वरप्रणतिभङ्गदृढव्रतं तद्वन्द्यं युगञ्चरणयोर्जनकात्मजायाः। ज्येष्ठानुवृत्तिजटिलञ्च शिरोस्यसाधोरन्योन्यपावनमभूदुभयं समेत्य ॥ ७८ ॥

तत्रेति। तत्र विमाने भरतो मैथिलसुतां सीतां ववन्दे किं° मैं रामेण दशकण्ठस्य रावणस्य कृच्छ्रात्कष्टात् प्रत्युद्धृतां पु किंमैं धृतिमतीं धैर्य्यवतीं केन कस्मात् कामिव जगतामीश्वरेणादिवराहेण प्रलयात् प्रलयसमुद्रादुर्वीं पृथ्वीमिव पुं केन कस्मात् कामिव वर्षात्ययेन शरत्कालेन अभ्रघनान्मेघनिविडादिन्दोश्चन्द्राद्रुचं कान्तिमिव ॥ ७७ ॥ लङ्केति। वन्द्यं नम्यं स्तुत्यञ्च तत् जनकात्मजायाः सीतायाश्चरणयोर्युगं युगलञ्चपुनः साधोः सज्जनस्यास्यभरतस्य शिरोमस्तकमुभयं समेत्य मिलित्वा अन्योन्यस्य परस्परस्यपावनं शोधकमभूत् किं° चं लङ्केश्वरस्य रावणस्य प्रणतीनां भङ्गेन निरासेन दृढव्रतमखण्डितपातिव्रत्यं किं° शिं ज्येष्ठस्यरामस्यानुवृत्त्या भक्त्या जटिलं जटायुक्तं ॥ ७८ ॥